

Arkivverket

FISKERIDIREKTORATET
Postboks 185 Sentrum
5804 BERGEN
Att.Asbjørn Markhus

Vedtak om godkjenning av bevarings- og kassasjonsplan for Fiskeridirektoratet - sakarkiv 1950- 2001

Dato
06.03.2025

Vår ref.
2025/3256

Deres ref.
24/14813

Saksbehandler
Jørgen Engestøl
rådgiver

PB 4013 Ullevål Stadion
0806 Oslo

postmottak@arkivverket.no
48 05 56 66

Org. nr.
961181399

Vi viser til søknad av 21.02.2025.

Fiskeridirektoratet søker om godkjenning av bevarings- og kassasjonsplan for direktoratets papirbaserte sakarkiv fra hovedkontoret fra perioden 1950 – 2001. Arkivet skal mediekonverteres før avlevering til Arkivverket. Planen er utarbeidet av Stiftelsen ASTA i samarbeid med direktoratet.

Riksarkivaren stiller seg bak de vurderinger og konklusjoner som er gjort, og vedtar med dette at bevarings- og kassasjonsplanen godkjennes. Vedtaket er gjort med hjemmel i arkivlova § 12, jf. arkivforskriften § 16.

Fiskeridirektoratet er ansvarlig for å vurdere oppbevaringstider for kassabelt materiale i tråd med juridiske og administrative behov.

Med hilsen Arkivverket

Kjetil Korslien
områdedirektør

Kjetil Reithaug
avdelingsdirektør

Dokumentet er elektronisk godkjent og har ingen underskrifter

Bevarings- og kassasjonsplan for Fiskeridirektoratet

Hovedsakarkiv 1950 - 2001

Innhold

Innledning.....	2
Oversikt over bevarings- og kassasjonsforslag	3
Avgrensning.....	3
Om Fiskeridirektoratet	4
Beskrivelse av sakarkivet	5
Klasse 3 Utredninger, undervisning, forskning, og forsøk.....	5
Klasse 4 Fiske og fangst – Utøvelse av de norske fiskerier	7
Klasse 5 Fiskernes driftsmidler – Sosiale tiltak	9
Klasse 6 Kvalitetskontroll, behandling, tilvirkning, omsetting og eksport av fisk og fiskeprodukter	11
Klasse 7 Havne-, fyr og losvesen	12
Klasse 8 Miljø- og naturvern	12
Metode for vurdering av arkivmaterialet.....	13

Innledning

Bevarings- og kassasjonsvurderingen av arkivene etter Fiskeridirektoratets hovedsakarkiv (1995-2001) er utført i perioden august - november i 2024 av Helene Standal i Stiftelsen Asta i samarbeid med Asbjørn Markhus fra Fiskeridirektoratet. Planen er utarbeidet i forbindelse med avlevering av sakarkivet og tar utgangspunkt i kartlegging av arkivet og samtaler med nøkkelpersoner.

I første del av dokumentet presenteres Fiskeridirektoratets bakgrunn og virksomhet, samt en redegjørelse av arkivmaterialet som omfattes av bevarings- og kassasjonsplanen. Deretter følger selve bevarings- og kassasjonsvurderingene, der Fiskeridirektoratets oppgaver og arkiver beskrives nærmere. Kassasjonsvurderingene presenteres også i samlet form på side 3. Til slutt kommer en redegjørelse for metoden stiftelsen har brukt i vurderingen av hva som skal bevares og hva som kan kasseres.

Dokumentet oppfyller de kravene som stilles i *Forskrift 15. desember 2017 nr 2105 om offentlege arkiv* (Arkivforskriften), og er basert på de anbefalte arbeidsmetodene fra Riksarkivaren. Videre er det foretatt vurderinger på bakgrunn Rapport fra bevaringsutvalget. Dokumentet skal gi en total oversikt over hvilke fagsaker som skal bevares og hva som kan kasseres etter at det ikke lenger er i eget bruk.

Oversikt over bevarings- og kassasjonsforslag

Klasse	Hyllemeter	Bevarings- og kassasjonsforslag
3 Utredninger, undervisning, forskning, og forsøk	17,3	Bevares i sin helhet
4 Fiske og fangst – Utøvelse av de norske fiskerier	192,2	Kasseres: <i>400.27 Fangstrapportering.</i> Søknader med midlertidige tillatelser og avslag til deltakelse i fiske under <i>412.5 Fredning og reguleringer av visse fiskesorter</i> og <i>432.34 Norsk vårg. sild. NVG-sild Atlanto-skandisk sild.</i> <i>423.1 Fangststatistiske opplysninger. Fangstoppgaver</i> Bevares: Øvrige arkivkoder bevares i sin helhet
5 Fiskernes driftsmidler – Sosiale tiltak	56,5	Kasseres: Søknadsskjemaer med godkjenninger/avslag under arkivkoden <i>546.02 Fiskermanntallet</i> <i>542.8 Erstatninger for naturskader</i> Bevares: Øvrige arkivkoder bevares i sin helhet
6 Kvalitetskontroll, behandling, tilvirkning, omsetting og eksport av fisk og fiskeprodukter	55,4	Bevares i sin helhet
7 Havne-, fyr og losvesen	4,7	Bevares i sin helhet
8 Miljø- og naturvern	12,1	Bevares i sin helhet

Avgrensning

Bevarings- og kassasjonsvurderingene gjelder for direktoratets fysiske sakarkiv fra hovedkontoret fra perioden 1950 – 2001. Arkivet skal i sin helhet mediekonverteres før avlevering til Arkivverket. Når det mediekonverterte materialet er godkjent for avlevering, skal det søkes om kassasjon av papirarkivet, bortsett fra materiale fra 1950 (eller før dersom det finnes i arkivet), som i tillegg bevares på papir i henhold til bevaringspåbudet i arkivforskriften §15 a.

Bevarings- og kassasjonsplanen gjelder ikke egenforvaltningssaker. Egenforvaltningssaker er dekket av kapittel 7, del II i *Forskrift om utfyllende tekniske og arkivfaglige bestemmelser om behandling av offentlige arkiver* (Riksarkivarens forskrift). Planen gjelder heller ikke for direktoratets fagsystemer.

Fiskeridirektoratets fysiske sakarkiv fra perioden 2002 – 2008 og fullelektroniske sakarkiv fra 2009 må vurderes i en egen bevarings- og kassasjonsplan, men foreliggende plan kan brukes som utgangspunkt for vurdering av saksområder som også finnes i nyere sakarkiver.

Fiskeridirektoratet har tidligere fått godkjent en rekke bevarings- og kassasjonsbestemmelser. I 2019 ble arkivkode 412.5 *Fredning og reguleringer av visse fiskesorter* vedtatt bevaringsverdig i sin helhet (vedtak nr. 1224). Arkivkoden blir vurdert på nytt i foreliggende plan etter en nærmere gjennomgang. Annet materiale som allerede har godkjent bevarings- og kassasjonsvedtak vurderes ikke på nytt i denne bevarings- og kassasjonsplanen.

Om Fiskeridirektoratet

Fiskeridirektoratet opprinnelse kan spores tilbake til 1900, da Norges Fiskeristyreelse ble opprettet i Bergen. I 1906 ble fiskeristyrelsen omdøpt til Fiskeridirektoratet. Fiskeridirektoratet har gjennom tiden både blitt tildelt og fraskilt oppgaver. I 1965 ble Ferskfiskkontrollen, Trankontrollen, Saltsildvrakingen og Klippfiskvrakingen innlemmet i direktoratets oppgaver. Frem til 2003 var både forvaltning og forskning sentrale oppgaver i direktoratet. I 1990 ble Havforskningsinstituttet utskilt og opprettet som eget organ. I 2003 ble Nasjonalt institutt for ernærings- og sjømatforskning utskilt, og direktoratet ble med dette et rent forvaltningsorgan.

Fiskeridirektoratet er underlagt Nærings- og fiskeridepartementet. Direktoratet er myndighetens rådgivende organ innen fiskeri- og havbruksforvaltning i Norge. Fiskeridirektoratet skal bidra til å oppfylle Nærings- og fiskeridepartementenes overordnede mål, som er å sikre rammebetingelsene for en lønnsom og bærekraftig fiskeri- og havbruksnæring, samt annet marint basert næringsliv. Direktoratets viktigste ansvarsområder er havressursforvaltning, akvakulturforvaltning og marin arealforvaltning.

Fiskeridirektoratet ledes av fiskeridirektøren. Direktoratet ble omorganisert i 2022 og gikk da fra å ha et hovedkontor i Bergen og fem regioner, til to nasjonale divisjoner. Det ble opprettet tre lederklynger i Bergen (hovedkontor), Tromsø og Bodø. Divisjonene er delt mellom forvaltningsoppgaver (kontorsted i Tromsø) og kontroll- og tilsynsoppgaver (kontorsted i Bodø). I tillegg ligger ledelsen for Seksjon for reaksjoner i Ålesund. Direktoratet har 20 kontorer langs hele norskekysten.

Fiskeridirektoratets oppgaver i perioden sakarkivet ble skapt blir nærmere beskrevet i selve bevarings- og kassasjonsvurderingene.

Beskrivelse av sakarkivet

Sakarkivet er som nevnt fra perioden 1950 – 2001. Arkivet er ikke periodisert. I 1992 ble det innført elektronisk journal, men det ble altså ikke da satt et skarpt skille. Det er i all hovedsak brukt en arkivnøkkel fra 2001, men i noen få enkelte tilfeller kan det være materiale som er klassert med eldre arkivnøkler. Klassene og hovedgruppene i arkivnøklerne er like, men det kan være enkelte forskjeller på undergrupper og arkivkoder. Det er ikke avdekket noen kassable sakstyper under arkivkoder fra eldre arkivnøkler som skiller seg fra arkivnøkkel fra 2001. Arkivnøkkel er inndelt i følgende fagklasser: Utredninger, undervisning, forskning, og forsøk (3), Fiske og fangst – Utøvelse av de norske fiskerier (4), Fiskernes driftsmidler – Sosiale tiltak (5), Kvalitetskontroll, behandling, tilvirkning, omsetting og eksport av fisk og fiskeprodukter (6), Havne-, fyr og losvesen (7) og Miljø- og naturvern (8).

Juridiske meldinger (J-meldinger) fra Fiskeridirektoratet finnes i et stort, men ukjent omfang i sakarkivet og er gjennomgående under de fleste klasser. Alle J-meldinger er samlet i et eget arkiv, og de er derfor redundant i sakarkivet. I de tilfeller J-meldingene ikke er en del av saksbehandlingen eller vedlagt en sak, men skilt ut i egne mapper, kan de kasseres.

Materialet inneholder en del kopier av utgående brev fra Fiskeridirektoratet, som ikke tilhører noen saker, stemplet med "RØD KOPI". På bakgrunn av en stikkprøvesjekk tyder det på at rødkopiene ikke finnes i kopibøkene. Rødkopiene må derfor bevares, dersom de ikke er en del av sakstyper som foreslås kassert under.

Arkivet er plassert i Sjøkrigsskoleveien på Laksevåg i Bergen. Det skal mediekonverteres og digitaliseringsarbeidet vil tidligst starte 2026. Arkivet blir da flyttet til Stiftelsen Astas lokaler på Sognsvann i Oslo og eventuelt i Vestby, hvor digitaliseringsarbeidet skal foregå.

Arkivet utgjør totalt ca. 338 hyllemeter.

Klasse 3 Utredninger, undervisning, forskning, og forsøk

Omfang Klassen utgjør totalt ca. 17,3 hyllemeter.

Ordning Frem til 1990-tallet var havforskning en viktig oppgave ved Fiskeridirektoratet. Direktoratet initierte og deltok i forskningen selv, samt bistod andres forskningsarbeid med deling av data, leie av utstyr/fartøy og tildeling av midler. Fra 1950-1960-tallet dreide forskningsaktiviteten seg om fiskeriundersøkelser. Det gjaldt blant annet størrelse på fiskeslag og utbredelse av fiskebestander og hvordan dette endret seg over tid. Fra 1970-tallet startet forskningen på oppdrettsfisk, der målet

var å utvikle en ny næring og utrede hvordan den kunne bygges ut. Basert på forskningen ga Fiskeridirektoratet råd om hvordan oppdrettsnæringen skulle forvaltes.

Rettledningstjenesten var en egen etat under direktoratet. Rettledningstjenesten arbeidet for å fremme fiskeripolitiske mål som Stortinget fastsatte, samordnet lokale, regionale og nasjonale fiskerispørsmål og bistod fiskerne med veiledning.

Fiskeridirektoratet var sammen med departementet sentralmyndigheten for rettledningstjenesten, mens fiskerisjefene hadde hovedansvaret for rettledningstjenesten i fylkene. Oppgavene var hjemlet i *Lov av 11. juni 1982 nr. 42 om rettledningstjenesten i fiskerinæringen*, som ble opphevet i 1998.

Rettledningsfunksjonen ble med dette avviklet.

Innhold Fiskeridirektoratet mottok søknader og forvaltet kontrakter for leie av fartøy og utstyr til bruk i forskningsprosjekter. Direktoratet ga også økonomisk støtte til å drive med forsøksfiske. Det ble tilsendt rapporter og fangstdagbøker etter forsøksfisket fra fartøyene som fikk innvilget søknadene. Materialet omfatter også rådata og resultater etter direktoratets egne undersøkelser.

Videre omfatter materialet mottatte beretninger fra fiskerisjefene, oppnevning av fylkesfiskeristyrene og fiskerinemnder samt saker knyttet til kursvirksomhet for rettledningstjenestens personell.

Vurdering Arkivmaterialet dokumenterer at rettledningsfunksjonen har vært en sentral del av Fiskeridirektoratet. Det dokumenterer også hvordan direktoratet har bidratt til forskning og drevet egen forskningsvirksomhet. Materialet kan være relevant som utgangspunkt for videre forskning, særlig når det gjelder etablering og utvikling av oppdrettsnæringen. Det er allerede vedtatt kassasjon av fangstdagbøker (vedtak nr. 1224). Dersom fangstdagbøkene ikke inngår som en del av saksbehandlingen kan de derfor kasseres under klasse 3. Avslag på søknader om støtte til forskning utgjør lite i omfang og er sammenblandet med innvilgede søknader. Kassasjon av avslag vil derfor medføre plukkassasjon og vil i dette tilfellet ikke være hensiktsmessig.

Konklusjon Klassen er bevaringsverdig etter F1: Dokumentasjonsverdi og F2: Informasjonsverdi, fordi den dokumenterer Fiskeridirektoratets virksomhet og kan være relevant for senere forskning.

Klasse 4 Fiske og fangst – Utøvelse av de norske fiskerier

Omfang	Klassen omfatter totalt 192,2 hyllemeter.
Ordning	På 1970-tallet ble det opprettet økonomiske soner over havområder som tilhørte de enkelte nasjonene. Uttak av hvor mye som ble fisket og når det ble fisket ble med dette regulert og lovbestemt gjennom kvoteordningen. Opprettelsen av de økonomiske sonene skjedde gjennom forhandlinger med ulike nasjoner. Fiskeridirektoratet iverksatte også lokale reguleringer og fredningsbestemmelser av fisket og bruk av redskaper og fartøy, samt vedtok forskrifter om oppsynsvirksomheten langs norskekysten, deriblant Lofotoppsynet som strekker seg tilbake til 1857. Fiskeridirektoratet har også hatt utredende saksbehandling vedrørende fiske og fangst på fjerne havvann av blant annet sel og hval. Sakene gjelder konsesjonsordning, overtredelser av loven, tillatelser, dispensasjoner, reguleringer med mer. Videre har Fiskeridirektoratet vært involvert i undersøkelser etter oljeforekomster, gitt tillatelse til oljeundersøkelser og deltatt i internasjonalt samarbeid om oljevirksomheten i Nordsjøen.
Innhold	Det ble inngått avtaler og rammeavtaler mellom Norge og andre land om de økonomiske sonene, samt skapt korrespondanse og forhandlingssaker forut for inngåelsen av avtalene. Materialet forøvrig består hovedsakelig av beredskapsplaner, vitenskapelige undersøkelser, rapporteringer, saker knyttet til oppsynsvirksomheten, samt reguleringer av bestemte fiskeslag, redskaper og fartøy.
Vurdering	Forhandlingssaker og avtaler om økonomiske soner har en høy bevaringsverdi, da materialet er viktig dokumentasjon av utviklingen av havrett og fiskerigrenser. Innspill fra andre, korrespondanse og saksbehandling knyttet til bestemmelser av forskrifter som gjelder øvrige reguleringer, samt vitenskapelige undersøkelser vurderes også som bevaringsverdig. Dette dokumenterer grunnlaget for bestemmelsene i fiskerinæringen som har vært gjeldende i perioden og hvordan disse eventuelt har endret seg. Materialet er relevant i forskning på utviklingen av fiskerinæringen. Det er også identifisert sakstyper av kortvarig interesse og som derfor kan kasseres:

Arkivkode 400.27 *Fangstrapportering* inneholder rapportering fra inspeksjoner av fartøy i Norges økonomiske sone. De fleste av rapporteringene er av ekspederende og rutinemessig art. Resultatene i seg selv har ikke noen verdi, da dataene ikke er sammenstilt. Det foreslås derfor kassasjon av denne arkivkoden. Unntaket er rapporter som er av en spesiell karakter eller har utløst større saksbehandling der også andre parter har blitt involvert. Rapporteringer som gjelder oppsynsvirksomheten er ikke arkivert under denne arkivkoden. Materialet utgjør 1,4 hyllemeter.

Arkivkode 412.5 *Fredning og reguleringer av visse fiskesorter* inneholder søknader om deltakelse i fisket etter bestemte fiskeslag i bestemte perioder, søknader om deltakelse innenfor maksimalkvoteordning og overføring av kvoter ved eierskifter med tillatelser/avslag. Tillatelsene gjelder for en begrenset periode og angir hvor stor kvote som tildeles for fartøyer innenfor konsesjonen som er gitt forut for søknaden og perioden de gjelder for. Selve konsesjonene og deltakeradgangene bevares i fagsystemene fartøy-, merke- og konsesjonsregisterne (vedtak nr. 728) og i et eget fysisk konsesjonsarkiv. Informasjon om fiskefartøyers fangstuttak er bevart i kvotekontrollsystemet, mens kvotebestemmelsene er regulert i forskriftene. Søknadene med tillatelser/avslag er regelstyrt og har en midlertidig verdi, og kan dermed kasseres. Det øvrige materialet under arkivkoden er bevaringsverdig og omfatter blant annet innspill fra andre om reguleringer, endringer i forskrifter, korrespondanse med fiskerlag og departementet. Arkivkoden omfatter totalt ca. 44 hyllemeter og materialet som foreslås kassert kan potensielt utgjøre en stor mengde.

Arkivkode 423.1 *Fangststatistiske opplysninger. Fangstoppgaver* inneholder utsendte brev fra Fiskeridirektoratet om utlevering av fangstdagbøker til fiskere/fartøy. Saksbehandlingen er ensartet og rutinemessig, og har ingen bevaringsverdi for ettertiden. Det foreslås derfor kassasjon av arkivkoden. Materialet utgjør 2,7 hyllemeter.

Arkivkode 432.34 *Norsk vårgytende sild. NVG-sild Atlanto-skandisk sild* inneholder søknader om registrering av enkelte fartøy for deltakelse i sildefiske, samt tillatelser og avslag fra Fiskeridirektoratet. Tillatelsene gjelder for en begrenset periode og angir hvor stor kvote som tildeles for fartøyer innenfor konsesjonen som er gitt forut for søknaden og perioden den gjelder for. Konsesjonene og informasjon om fangstuttak bevares i fagsystemer (se vurdering av arkivkode 412.5 over). Søknadene

med tillatelser/avslag har en midlertidig verdi, og kan dermed kasseres. Det øvrige materialet under arkivkoden er bevaringsverdig og omfatter blant annet korrespondanse med departementet, fredningsbestemmelser og korrespondanse med andre land om forbud. Tillatelser/avslag til å delta i sildefiske er stort sett skilt ut i egne arkivesker som utgjør ca. 6 hyllemeter.

Konklusjon Det foreslås kassasjon av arkivkodene *400.27 Fangstrapportering, 423.1 Fangststatistiske opplysninger. Fangstoppgaver*, samt søknader med tillatelser og avslag under arkivkodene *412.5 Fredning og reguleringer av visse fiskesorter og 432.34 Norsk vårg. sild. NVG-sild Atlanto-skandisk sild*. Det øvrige materialet er bevaringsverdig etter F1: Dokumentasjonsverdi og F2: Informasjonsverdi, fordi det dokumenterer Fiskeridirektoratets virksomhet og kan være relevant for senere forskning.

Klasse 5 Fiskernes driftsmidler – Sosiale tiltak

Omfang Klassen utgjør totalt 56,5 hyllemeter.

Ordning Ansvar for fiskermanntallet ble overført til Fiskeridepartementet og rettledningstjenesten i Fiskeridirektoratet 1. juli 1981. Ny forskrift om manntall for fiskere og fangstmenn m.v ble fastsatt 26.09.1983 av Fiskeridepartementet med hjemmel i *Lov om rettledningstjenesten i fiskerinæringen*. Ansvar for føring av manntallet var lagt inn under rettledningstjenesten og deretter regionskontorene når rettledningstjenesten ble avviklet.

På 1950- og 1960-tallet arbeidet Fiskeridirektoratet for å forbedre arbeidsvilkårene og forholdene for fiskerne. Direktoratet hadde et eget velferdsutvalg og driftet blant annet to velferdsstasjoner for norske havfiskere ved Grønland og Shetland, der det ble iverksatt ulike velferdstiltak. Videre har direktoratet gitt teknisk bistand i forbindelse med bygging av fiske- og fangstfartøyer og vært involvert i forvaltning av fiskeredskaper.

Innhold Fiskeridirektoratet har gjort utredende saksbehandling knyttet til overenskomster, rekruttering, forvaltning av fiskeredskaper, regulering av fiskermanntallet, samt erstatning for skader og tap av redskaper og fartøyer. Materialet omfatter også møtereferater, rapporter og korrespondanse fra velferdsutvalget og regnskapsbilag knyttet til velferdstiltak.

Vurdering	Materiale som omhandler redskapstap forårsaket av utenlandske fartøy har i mange tilfeller utløst omfattende saksbehandling og møter med ambassader og departementet. Sakene har et høyt forvaltningsnivå, noe som tilsier bevaring. Bestemmelser knyttet til fiskermanntallet, overenskomster og rekruttering, samt rapporter og møtereferater fra Velferdsutvalget er også bevaringsverdig. Materialet dokumenterer at Fiskeridirektoratet har påvirket fiskernes arbeidsvilkår og kan være relevant i forskning. Velferdsutvalgets regnskapsbilag kan kasseres i henhold til riksarkivarens forskrift § 7-10 (2). Det er også identifisert andre sakstyper av kortvarig interesse og som derfor kan kasseres: Arkivkoden <i>542.8 Erstatninger for naturskader</i> inneholder mottatte søknader om erstatninger etter naturskader med regnskapsbilag og utsendte standardbrev med godkjenninger eller avslag. Saksbehandlingen er ekspederende og har en midlertidig verdi, og kan derfor kasseres. Materialet utgjør totalt 0,4 hyllemeter. Arkivkoden <i>546.02 Fiskermanntallet</i> inneholder søknadsskjemaer om å bli tatt opp i manntallet med godkjenninger og avslag fra Fiskeridirektoratet. Oversikt over fiskermanntallet med alle nødvendige opplysninger bevares i et eget elektronisk register fra 1983 (vedtak nr. 728). Registeret inneholder ikke opplysninger fra perioden 1981-1983, men det finnes fysiske oversikter fra denne perioden i sakarkivet som bevares. Alle søknader om opptak i fiskermanntallet og godkjenninger/avslag er redundant og har ingen selvstendig verdi. Det forslås derfor at disse kan kasseres. Arkivkoden inneholder også noe annet kassabelt materiale som utsendelse av oversikt fiskermanntallet og statistikk til fiskerlag. Det øvrige materialet under arkivkoden er bevaringsverdig og omfatter blant annet bestemmelser og reguleringer av fiskermanntallet. Søknadsskjemaer og tillatelser/avslag er skilt ut fra resten av materialet under arkivkoden og utgjør ca. 10,3 hyllemeter.
Konklusjon	Det foreslås kassasjon av arkivkoden <i>542.8 Erstatninger for naturskader</i> og søknadsskjemaer med godkjenninger/avslag under arkivkoden <i>546.02 Fiskermanntallet</i>. Det øvrige materialet er bevaringsverdig etter F1: Dokumentasjonsverdi og F2: Informasjonsverdi, fordi det dokumenterer Fiskeridirektoratets virksomhet og kan være relevant for senere forskning.

Klasse 6 Kvalitetskontroll, behandling, tilvirkning, omsetting og eksport av fisk og fiskeprodukter

Omfang	Klassen utgjør totalt ca. 55,4 hyllemeter.
Ordning	Utføring av kvalitetskontroll av fisk brukt til konsum eller fôr, var en sentral oppgave ved direktoratet som var nedfelt i lovverket frem til 2004, jf. <i>Lov 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a.</i> Kontrollvirksomheten ble ledet av fiskeridirektøren, mens selve kontrollarbeidet ble utført av politi, tollvesen eller kontrollører. Tilvirkere av fiskevarer som var under kontroll var pliktig til å informere fiskeridirektøren/Fiskeridirektoratet om blant annet tilvirkning, lager, flytting og reklamasjoner. Som et ledd i arbeidet med kvalitetskontroll, gjorde Nasjonalt institutt for ernærings- og sjømatforskning, egne undersøkelser og prøver av for eksempel fremmedstoffer for å sikre trygg sjømat. Fiskeridirektoratet regulerte og utarbeidet bestemmelser for omsetning av fisk fra tilvirker, fisk direkte fra fisker til forbruker og fisk kjøpt av utenlandske båter/fiskesalgslag. Fra og med 1970-tallet ble oppdrettsfisk en viktig eksportverdi. Direktoratet samhandlet med landsforeninger og utvalg om problemstillinger innen eksport og regulerte markedet gjennom kvoteordninger. Også import av fisk ble regulert av Fiskeridirektoratet.
Innhold	Mesteparten av materialet under klasse 6 består av søknader om og tildelinger/tilbaketrekninger av konsesjoner til tilvirkingsanlegg i fylkene. Videre gjorde direktoratet inspeksjoner ved tilvirkingsanleggene og fulgte opp pålegg. Materialet omfatter også blant annet forsøk og prøver av ulike metoder for tilvirkning, dispensasjon fra forskrifter, korrespondanse knyttet til utenlandske kontrollbestemmelser og med fiskelag om omsetning, rapport fra kontrollørene, samt saker om import/eksport som innmelding til eksport og importtillatelser.
Vurdering	Materialet som helhet dokumenterer på hvilke måter Fiskeridirektoratet har oppfylt kravene i lovverket knyttet til kvalitetskontroll av sjømat. Det dokumenterer også hvordan omsetning av fisk og import- og eksportmarkedet har blitt regulert. Materialet kan være relevant som utgangspunkt i forskning på metoder og bestemmelser for tilvirkning av fisk, samt import av fisk og eksportnæringen. Det er ikke avdekket sakstyper av midlertidig interesse.

Konklusjon	Klassen er bevaringsverdig etter F1: Dokumentasjonsverdi og F2: Informasjonsverdi, fordi den dokumenterer Fiskeridirektoratets virksomhet og kan være relevant for senere forskning.
------------	--

Klasse 7 Havne-, fyr og losvesen

Omfang	Klassen utgjør totalt 4,7 hyllemeter i omfang.
Ordning	Fiskeridirektoratet har vært eier av flere havner i Norge, men har hatt få andre sentrale oppgaver knyttet havne-, fyr og losvesen. Dette er også klassen som utgjør minst i omfang. Direktoratet har i noen tilfeller gitt råd om ankring og fortøyning av hensyn til utøvelse av fiske og vurdert planer for utbygging av havner og broer.
Innhold	Materialet inneholder korrespondanse med andre departementer og direktoratet om utbyggingsplaner og hvordan sjøfart kan påvirke fisket. Det er også noen saker om hvilke miljøeffekter av for eksempel utbygginger av broer og uttak av sand og grus kan ha for fiskebestanden, men slike saker er hovedsakelig arkivert under klasse 8.
Vurdering	Materiale dokumenterer at Fiskeridirektoratet har blitt involvert i utbyggingsarbeider og praksiser innen sjøfart som kan ha en påvirkning på utøvelsen av fiske og miljøforhold. De enkelte arkivkodene under klasse 7 utgjør såpass lite i omfang at det ikke vil være hensiktsmessig å vurdere dem for kassasjon.
Konklusjon	Klassen er bevaringsverdig etter F1: Dokumentasjonsverdi og F2: Informasjonsverdi, fordi den dokumenterer Fiskeridirektoratets virksomhet og kan være relevant for senere forskning.

Klasse 8 Miljø- og naturvern

Omfang	Klassen utgjør totalt ca. 12,1 hyllemeter.
Ordning	Direktoratets oppgaver innen miljø- og naturvern fra 1970- og 1980-tallet var rettet spesifikt mot fiske og akvakultur. Arbeidet handlet mye om hvordan man kunne gjenoppbygge fiskebestander, bygge ut en akvakulturnæring, hindre rømming og hindre giftstoffer i forbindelse med avlusning. Det ble også utredet hvilke miljøkonsekvenser olje- og gassvirksomhet i havområdet hadde på blant annet fiskelarver og fiskeegg. Fra starten av 2000-tallet ble arbeidet med klima og miljø utvidet til å også omfatte hvordan fiskerinæringen som helhet kan bidra til å redusere den negative påvirkningen på klimaendringer i havet og tap av naturmangfold.

Innhold	Fiskeridirektoratet har gitt innspill og uttalelser i saker om konsekvensutredninger utarbeidet av andre direktorater, om blant annet utbygginger av vassdrag, industrielt utslipp og kloakkutslipp. Direktoratet har også gjort egne biologiske undersøkelser og konsekvensutredninger knyttet til oljevirkksomhet og kjernekraft, samt samarbeidet med andre fagorganer om miljøspørsmål. Videre har direktoratet gitt uttalelser til stortingsproposisjoner om oljevernberedskap med mer.
Vurdering	Arkivmaterialet som helhet dokumenterer hvordan Fiskeridirektoratet har jobbet med miljøspørsmål i perioden hvor både akvakulturnæringen og petroleumsnæringen ble etablert og utviklet. Materialet er relevant i eventuell forskning på miljø og klima innenfor fiskerinæringen som sådan, men også petroleumsnæringen og hvordan disse næringene har samhandlet eller hatt eventuelle interessekonflikter. Det er ikke avdekket arkivkoder av omfang som tilsier vurdering for kassasjon.
Konklusjon	Klassen er bevaringsverdig etter F1: Dokumentasjonsverdi og F2: Informasjonsverdi, fordi den dokumenterer Fiskeridirektoratets virksomhet og kan være relevant for senere forskning.

Metode for vurdering av arkivmaterialet

Riksarkivaren oppnevnte i 2000 et utvalg som skulle vurdere hovedprinsipper og tilnærmingsmåter for bevaringsarbeid av offentlige arkiv. Utvalget avsluttet sitt arbeid i 2002 og la fram Rapport fra Bevaringsutvalget (Riksarkivaren, Oslo 2002). Rapporten foreslår prinsipper, kriterier og arbeidsmetode for bevaring og kassasjon av arkivmateriale. Utarbeidelse av bevarings- og kassasjonsregler for Fiskeridirektoratets arkivmateriale er basert på denne rapporten.

Bevaringsrapporten tar utgangspunkt i fire bevaringsformål som arkivmaterialet skal vurderes mot. Formålene springer ut fra Lov av 4. desember 1992 nr. 126 om arkiv (Arkivloven) sin formålsparagraf og er tilknyttet ulike kriterier.

- **Formål 1 (F1): Dokumentasjonsverdi.**

Man skal dokumentere offentlige organers funksjon i samfunnet, utøvelse av myndighet og rolle i forhold til det øvrige samfunn og samfunnsutviklingen.

Tilhørende kriterier: Administrativt nivå, saksbehandlingstype, saksbehandlingsledd, ekstraordinære/ordinære aktiviteter, pionervirkksomhet, primær/ internfunksjon i virksomheten.

- **Formål 2 (F2): Informasjonsverdi.**

Man skal bevare materiale som gir informasjon om forhold i samfunnet på et gitt tidspunkt og som belyser samfunnsutviklingen. Her vil det også være snakk om informasjon som går utover virksomhetens funksjon og virke.

Tilhørende kriterier: Tidspenn/kontinuitet, omfang, informasjonstetthet og tematisk variasjon, lenkbarhet med annet materiale, kvalitative egenskaper og alder.

- **Formål 3 (F3): Personers og virksomheters rettigheter og plikter**

Man skal dokumentere personers og virksomheters rettigheter og plikter i forhold til det offentlige og hverandre.

Tilhørende kriterier: Saksbehandlingens konsekvenser og hjemmelsgrunnlag.

- **Formål 4 (F4): Arkivskapende organers rettigheter og plikter**

Man skal dokumentere arkivskapende virksomheters rettigheter og plikter i forhold til andre instanser.

Tilhørende kriterier: Organets administrative og driftsmessige behov.

Formålene skal vurderes trinnvis fra F1–F4. Faller materiale inn under kriteriene for bevaring i F1 og F2 skal det bevares for ettertiden, enten i sin helhet eller i form av prøver. Hvis materiale bevares etter F3 eller F4 er det ofte snakk om en tidsbegrenset oppbevaring. Materiale kan kasseres når det ikke lenger er gyldig som juridisk dokumentasjon eller det har tapt sin verdi for arkivskaper. I noen tilfeller kan dette være et behov som kan bestå over lang tid, noe som kan tilsa langvarig bevaring. I tillegg skisserer Bevaringsrapporten enkelte tilleggskriterier som skal vurderes uavhengig av de ulike bevaringsformålene. Det mest relevante er kriteriet knyttet til redundans/unikhet. Hvis dokumentasjonen finnes flere steder, skal man bestrebe seg på å bevare den kun på ett sted. I tillegg må materialets kontekstinformasjon tas i betraktning når man vurderer redundans.